

ஐபித்து விட்டு (Prayed up), போக ஔயத்தமாதாங்கள்

சகோ. பிரன்ஹாம் பேசிய செய்தியிலிருந்து

செய்தி: தேவனால் அருளப்பட்ட பாதை,

டிசம்பர் 1, 1953

151. ஐயர்லாந்தைக் கடந்து வந்து கொண்டிருந்த ஒரு சிறு ஐரிஸ் தாயாரை அது எனக்கு நினைவுபடுத்துகிறது. அவர்கள் தம்முடைய மகளைச் சந்திக்கும்படியாக, நியூயார்க்-கிற்குப் போய்க் கொண்டிருந்தார்கள். வழியில், அவர்கள் எங்கள் கப்பலைக் காப்பாற்றுங்கள் (SOS - Save Our Ship) என்ற ஒரு இக்கட்டு செய்தியை அனுப்பினார்கள், அந்தக் கப்பல் ஏறக்குறைய மூழ்கிக் கொண்டிருந்தது. அவர்களோ... அதில், அடித்தளத்தில் ஏதோவொருவிதமான ஆரவார இசைக்கூத்து இசையை இசைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள், அவர்கள் எல்லாரும் நடனமாடிக் கொண்டிருந்தார்கள். கப்பல் கேப்டன், இன்னுஞ் சரியாகச் சொன்னால், கப்பல் தலைவன் கீழே இறங்கி வந்து, “எல்லாரும், ஒரு நிமிடம். உங்களுடைய இசையை மாற்றுங்கள். நம்மால் முப்பது நிமிடங்கள் தாக்குப்பிடிக்க முடியுமானால், நாம் அங்கு இருப்போம். நம்மால் தாக்குப்பிடிக்க

முடியவில்லை என்றால், நாம் கடலின் அடியில் (போகப்) போகிறோம்” என்றான்.

152. எல்லாருமே, அவர்கள் உம்மண்டை, என் தேவனே, என்பதை இசைக்கத் தொடங்கினார்கள், எல்லாருமே தரையில் விழுந்து, ஜெபிக்கத் தொடங்கினார்கள். சிறிய வயதான ஐரிஸ் தாயாரோ, இந்தவிதமாக சுற்றிலும் இணைக்கப்பட்டிருந்த ஒரு வஸ்திரத்தையும், அவர்களுடைய நீளமான சட்டை கைகளையும் உடையவர்களாக, அவர்கள், “மகிமை! அல்லேலூயா! அல்லேலூயா!” என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

153. ஏன், அந்த கப்பந்தலைவனோ, “அம்மையீர், உங்களுக்கு என்னவாயிற்று?” என்று கேட்டான்.

154. “நான் சந்தோஷமாயிருக்கிறேன்” என்று கூறினார்கள்.

155. “நீங்கள் என்னைத் தவறாகப் புரிந்துகொண்டு விட்டீர்கள். இப்பொழுதிலிருந்து முப்பது நிமிடங்களில், நாம் ஒருவேளை கடலின் அடியில் இருக்கலாம் என்று நான் சொன்னது உங்களுக்குத் தெரியுமா?” என்றான்.

156. “நீங்கள் சொன்னது எனக்குப் புரிந்தது” என்றார்கள்.

157. “நீங்கள் ஏன் ஜெபிக்கக் கூடாது?” என்றான்.

158. “நான் ஜெபித்துவிட்டேன் (prayed up), நான் ஜெபிக்க வேண்டியதில்லை” என்று கூறினார்கள். சரி. “நான் ஜெபித்துவிட்டேன். ஓ, மகிமை! கார்த்தருக்குத் துதி உண்டாவதாக!” என்றார்கள்.

159. “சீமாட்டியே, உங்களால் அதை எப்படி செய்ய முடிகிறது, நீங்கள் ஜெபித்து விட்டீர்களானால், நீங்கள் எதைக் குறித்து சத்தமிட்டுக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்?” என்று கேட்டான்.

160. “நல்லது, இப்பொழுதிலிருந்து முப்பது நிமிடங்களில், நாம் தாக்குப்பிடிப்போமானால், நாம் நியூயார்க்கில் இருப்போம் என்று நீர் கூறினீர்” என்றார்கள்.

161. “அது சரியே.”

162. “நாம் தாக்குப்பிடிக்காவிட்டால், நாம் கடலின் அடியில் இருப்போம்.”

163. “அது சரியே.”

164. அவர்கள், “மகிமை! எனக்கு நியூயார்க்கில் ஒரு மகள் இருக்கிறாள், நான் (அவளைக்) காணத்தான் போகிறேன். நான்... நாம் தாக்குப்பிடிக்காமல் போனால், மகிமையில் எனக்கு ஒரு (மகள்) இருக்கிறாள், எனவே முப்பது நிமிடங்களில் (ஏதாவது) ஒரு மகளை நான் காணப் போகிறேன். அல்லேலூயா! கர்த்தருக்கு ஸ்தோத்திரம்!” என்றாள்.

165. அந்தவிதமாகத்தான் நீங்கள் ஜீவிக்க விரும்புகிறீர்கள். அல்லேலூயா! சரி. ஜெபித்து விட்டு (Prayed up), போக ஆயத்தமாகுங்கள். ஆமென். தேவனால் அருளப்பட்ட பாதையில் நடந்து, எந்த நிமிடத்திற்கும் ஆயத்தமாக இருங்கள். ஆமென். நீங்கள் அவருடைய பிரசன்னத்தில் வரும்படிக்கு அவர் உங்களை எந்த நிமிடத்தில் அழைப்பார் என்று உங்களுக்குத் தெரியாது.

(குறிப்பு: இந்தச் செய்தியின் இறுதி
திருத்தம் இன்னும் முடியவில்லை.

இது புத்தகமாக அச்சிடும் போது,
இறுதி திருத்தம் செய்து வெளிவரும்.)

